

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ.

Ἡ πάλαι μὲν περίφημος διὰ τὸν ἐπ' αὐτῆς ναὸν τῆς Οὐρανίας Ἀφροδίτης, γνωστὴ δὲ καὶ σήμερον διὰ τὴν ἐπίζηλον γεωγραφικὴν θέσιν της, νῆσος Κύθηρα, εἶναι ὑπὸ τῆς φύσεως πεπρωκισμένη μετὰ τινος σπουδαίου μεταλλικοῦ ὕδατος, ἀξίου τῆς προσοχῆς τῶν παθολόγων, ἕνεκα τῶν ἀξιολόγων αὐτοῦ ἱαματικῶν δυνάμεων καὶ τῆς ὠφελείας, ἣν δύναται νὰ παράσχη τοῖς ἐκ διαφορῶν νόσων πάσχουσι.

Εἰς κοιλάδα τερπνὴν, τέσσαρας περίπου ὥρας τῆς πόλεως ἀπέχουσαν, ὑποκάτω πέτρας μεγάλης ἀναβρύει τὸ ὕδωρ ἄφθονον καὶ διαυγὲς ὡς ὁ κρύσταλλος, καὶ ἀποτελεῖ ἀκαλαβρείτην καὶ σκολιοδρόμονα ῥύακα, ὅστις καταβρέων ἑναποθέτει ἐκατέρωθεν τῆς εὐρείας μὲν πρὸς τὰς πηγάς, βαθμηδὸν δὲ στενουμένης αὐτοῦ κοίτης, στιβάδα λεπτήν σκωρίας, (ὀξειδίου τοῦ σιδήρου), δι' ὅπερ καὶ τὸ μέρος αὐτὸ ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων καλεῖται εὐστόχως *σιδερόλιμνη*.

Ἐκ τῆς πηγῆς ἀναβλύζον τὸ ὕδωρ εἶναι ψυχρὸν, ἔχει γεῦσιν ὑποσίφουσαν, καὶ ἀναδίδει ἀσθενῇ ὁσμὴν θείου (ὑδρωθειομένου αερίου) προσερχομένην ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως θειούχων ἀλάτων ὑπὸ τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν. Δις ὑπὸ δύο χημικῶν ὑπεβλήθη τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς ἀνάλυσιν· καὶ τῆς μὲν πρώτης ἀναλύσεως τὸ ἐξαχόμενον, γενομένης ὑπὸ τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ Πολίτου, δὲν ἔχομεν δυστυχῶς τῶρα πρόχειρον, τῆς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοπόνου Κ. Λάνδερερ, ἔχει ὡς ἑξῆς.

Κατὰ τὸν Κ. Λάνδερερ δηλονότι συστατικὰ τοῦ ὕδατος εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

1) Χλώριον, 2) ἱχνη βρωμίου ἐλάχιστα, 3) θεικὸν ὀξύ, 4) ἀνθρακικὸν ὀξύ ἐλεύθερον καὶ ἡνωμένον μεθ' ὑποξειδωμένου σιδήρου, ὥστε σίδηρος ἐμπεριέχεται ὡς διττανθρακικὸς ὑποξειδωμένος σίδηρος, 5) νάτριον, 6) ἱχνη καλίου, 7) τιτάνιον, 9) μαγνήσιον. Εἰς δὲ τὸν ἐν τῷ ὕδατι καθιζάντα σίδηρον ἀνακαλύπτεται καὶ εὐρωτιῶδες ὀξύ, τὸ ὑπὸ τῶν νεωτέρων χημικῶν *ἀποκρηκτικόν* ὀξύ καλούμενον. Τὸ κύριον δὲ συστατικὸν εἰς τὸ ὀφείλονται καὶ αἱ ἀδιαφιλονέκτοι τοῦ ὕδατος τούτου ἱαματικαὶ δυνάμεις εἶναι ὁ ἀνθρακικὸς σίδηρος, οὗ ἕνεκα κατατάσσεται εἰς τὴν τάξιν τῶν σιδηρούχων ὑδάτων.

Δύνανται δὲ τὸ ὕδωρ, φρονεῖ ὁ Κ. Λάνδερερ, νὰ

ὠφελήσῃ ἐσωτερικῶς λαμβανόμενον κατὰ τῶν ἐξῆς νοσημάτων.

1) Κατὰ τῶν πλείστων ἀσθενειῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, νευραλγιῶν κλ., 2) κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ ἥπατος, ἥπατίτιδος χρονίας κλ. 3) κατὰ τῆς σπληνίτιδος καὶ διαφορῶν ἐμφράξεων τῶν ὀργάνων τῆς κάτω κοιλίας, 4) κατ' ἀτονιῶν τοῦ σώματος ἕνεκα ἀπωλείας χυμῶν, καταχρήσεως περὶ τὰ ἀφροδίσια κλ., 5) κατὰ τῆς χλωρίσεως, τῆς τῶν ἐμμήνων ἐπισχέσεως, τῆς δυσμηνορροίας κλ., 6) κατ' ἀτονιῶν τοῦ συστήματος τῆς μήτρας καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προσερχομένης ἐνίοτε στειρώσεως, 7) εἰς ἀτονίας τοῦ στομάχου καὶ τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, 8) κατὰ τῶν χρονίων ἰκτέρων.

Πρόσφορος δὲ εἶναι τὰ μάλιστα καὶ ἡ ἐν αὐτῷ καθιζάνουσα ἰλύς πρὸς κατασκευὴν ἰλυολούτρων καὶ ἰλυοκαταπλασμάτων (*epithemata ferruginosa*), ἅπερ ἐνδείκνυνται κατὰ τινων παθήσεων τῶν ὀστέων, ὡς λ. χ. τῆς ῥαχίτιδος, τῆς σπονδυλαρθροκάκης καὶ τῆς οὕτω δὴ λεγομένης γοναρθροκάκης (*tumor albus*).

Τοιαῦται καὶ τηλικαῦται τοῦ ὕδατος τούτου αἱ ἱαματικαὶ ιδιότητες· ἐπιφυλασσόμεθα δὲ μετὰ ταῦτα, Θεοῦ ἀρήγοντος, νὰ πραγματευθῶμεν ἐκτενέστερον.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1865.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ.

(φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς).

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἔγνη τῶν διαφορῶν τῆς Εὐρώπης ὄρεων. Λευκὸν ὄρος (Σαβοΐα) 4,813 μέτρα. Πυρινναῖον ἡ ὑψηλότερα κορυφή 3,485. Αἶτνα (Σικελία) 3,237. Βουδόσχ (Τρανσυλβανία) 2,924. Σουρούλ (αὐτόθι) 2,924. Λενίων (Ἀπέννινα) 2,806. Κορυφή Λομνὴ τῶν Καρπαθίων 2,704. Monte d' oro (Κορσική) 2,652. Σνεχάτην (Νοεβορηγία) 2,500. Monte Vellino (Ἀπέννινα) 2,393. Ἄθως (Μακεδονία) 2,066. Χουδούχο (Μοραβία) 1,624. Σχνεκόπ (Βοημία) 1,608, Ἑκλα (Ἰσλανδία) 1,557. Ἀδελὰτ (Σουηδία) 1,578. Ὄροι τῶν Γιγάντων (Βοημία) 1,518. Μελανή κορυφή (Σοτψβέργη) 1,372. Φιχθελβέργη (Σαξωνία) 1,212. Βεσούβιον (Νεάπολις) 1,198. Ἑρῦξ (Σικελία) 1,187. Σνόουδεν (Οὐγγαρία) 1,089. Σχεχάλιαν (Σκωτία) 1,039.

Κομῆται ἐμφανισθέντες ἀπὸ γεννήσεως Χριστοῦ. Κομῆται παρατηρηθέντες ἐν Εὐρώπῃ καὶ Κίνῃ. Κατὰ τὸν Α'. αἰῶνα 22, κατὰ τὸν Β'. 23, κατὰ τὸν Γ'. 44, κατὰ τὸν Δ'. 27, κατὰ τὸν Ε'. 16, κατὰ τὸν ΣΤ'. 25, κατὰ τὸν Ζ'. 22, κατὰ τὸν Η'. 16, κατὰ τὸν Θ'. 42, κατὰ τὸν Ι'. 26, κατὰ τὸν ΙΑ'. 36, κατὰ τὸν ΙΒ'. 26, κατὰ τὸν ΙΓ'. 26, κατὰ τὸν ΙΔ'. 29, κατὰ τὸν ΙΕ'. 27, κατὰ τὸν ΙΣΤ'. 31, κατὰ τὸν ΙΖ'. 25, κατὰ τὸν ΙΗ'. 64, κατὰ τὸν ΙΘ'. α) πεντηκονταετηρίς 80.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ καφφέ. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ καφφέ λέγεται γενομένη κατὰ διαφόρους τρόπους· εἰς τούτων εἶναι καὶ ὁ ἐξῆς.

Κατὰ τοὺς Τούρκους ἱστορικοὺς ἡ ἀνακάλυψις τοῦ καφφέ ἐγένετο τὸ 1258 ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Εἰς Δερβίσης ὀνόματι Χουδσι Ὁμέρ ἐξώρισθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ μοναστηρίου ὡς εἰπεῖν, ὅπερ ἔκειτο ἐν Μέλκῃ, καὶ κατέφυγεν εἰς σπήλαιόν τι εἰς τὰ πλησίον ὄρη. Μετ' οὐ πολὺ ὅμως τὸν κατέλαβεν ἡ πείνα, τὴν ὁποίαν διὰ τὴν καταδραμάσῃ συνέλεξε καὶ ἔψησε τοὺς κόκκους θάμνου τίνος κειμένου περὶ τὸ σπήλαιον, ὅστις κοινῶς ἐκαλεῖτο Κάφρα. Εὕρισκων τοὺς κόκκους οὐ μόνον εὐγεύστους ἀλλὰ καὶ θρεπτικούς· λίαν, τοὺς ἔβρασεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, καὶ μετὰ τὸ ποτὸν τοῦτο οὐ μόνον διήλθεν ἀρκετὰς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ ἀπέκτησε δυνάμεις, εἰς τρόπον ὥστε ὅτε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπήλαιον οἱ σύντροφοί του εὗρον αὐτὸν μετὰ μεγίστης ἀπαρίας ζῶντα. Ἐμαθον παρ' αὐτοῦ τὰ περὶ τῆς τροφῆς του καὶ οὕτω διεδόθη ἡ χρῆσις τῆς Κάφρας.

Μετάγγισις τοῦ αἵματος. Ἐν τῇ Ἱατρικῇ Ἐφημερίδι τῆς Λειψίας εἰς χειρουργὸς διηγεῖται τὴν ἐξῆς θεραπείαν. Δώσας εἰς δύο δόσεις δώδεκα οὖγγίαις αἵματος ἀρτηριακοῦ ἐνὸς μικροῦ ἀρνίου πρὸς παραλυτικὴν γυναῖκα ἀπέλαυσε τὰ ἐξῆς ἐξαγόμενα. Ἡ γλώσσα ἐλύθη, ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς ἀνέλαβε ζωηρότητα, ἡ αἰσθησις καὶ ἡ κίνησις ἐπανήλθον· τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐφάνη χαριέστερον καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐλαφρότερον. Τέλος ἐνῶ πρότερον δὲν ἠδύνατο νὰ κινήσῃ τὸν δεξιὸν πόδα καὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα, ἀφοῦ ἔλαβε τὸ προλεχθὲν αἷμα, ἠδυνήθη νὰ μεταχειρισθῇ εὐχερῶς τὸν πόδα καὶ νὰ ὑψώσῃ τὸν βραχίονα μέχρι τῆς κεφαλῆς.

Νέον εἶδος ἀεροστάτου. Ἐν Χομπόκεν κατα-

σκευάζεται διὰ τὴν κυβέρνησιν τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς νέα ἀερία μηχανὴ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Μίτσελ, ὅστις πρὸ καιροῦ σπουδάζει τὴν ἀεροπορίαν. Συνίσταται δὲ ἡ μηχανὴ αὕτη ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐλικοῦ ἐπὶ τῶν ἀεροπόρων σφαιρῶν. Ὁ ἐλὶξ οὗτος εἶναι εἰς εἶδος ῥιπιδίου κατασκευασμένος καὶ δύναται νὰ κινήται πανταχόθεν. Εἰς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς κυβερνήσεως ἐπιβλέπει τὴν κατασκευὴν, ἥτις ἐλπίζεται ὅτι ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν θέλει τελειώσει. Ἄς περιμένωμεν νὰ ἴδωμεν καὶ ταύτην τὴν ἀπόπειραν, ἀλλὰ φοβούμεθα μὴ ἀποτύχῃ ὅπως πᾶσαι αἱ πρὸ αὐτῆς. Μ.

Ἡ Ἀξία τοῦ καιροῦ. — Βρούγκκμ. ὁ ἐργατικώτατος τῆς Ἀγγλίας ἄνθρωπος, τότε ἐγκατέλειπε τὴν βουλὴν τῶν Λόρδων, ὅτε ἐφθανε τὸ μεσονύκτιον καὶ ἐξύπνα πάντοτε εἰς τὰς τέσσαρας τῆς πρωῒας.

— Ὁ Δόκτωρ Κότερ—Μουχῆρος, χωρίζων τὴν ἀξίαν τοῦ καιροῦ, καὶ θέλων νὰ μὴ χάνῃ οὐδὲ ἐν λεπτόν, ἵνα φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν του, ἔγραψε κεφαλαίως γράμμασιν εἰς τὴν θύραν τοῦ σπουδαστηρίου του. «ΕΣΩ ΣΥΝΤΟΜΟΣ».

— Ὁ Ὀρσίνης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐλδεμβέργης θέλων ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ φλυάριους τινὰς ὀκνηροὺς, οἵτινες διέκοπτον τὰς πολυτίμους ὥρας τῆς ἐργασίας του, ἔγραψεν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς βιβλιοθήκης του: «ΦΙΛΕ, ΟΣΤΙΣ ΚΑΙ ΑΝ ΗΣΑΙ, ΕΜΒΑΙΝΩΝ ΕΔΩ, ΕΣΩ ΣΥΝΤΟΜΟΣ, ΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΓΚΡΑΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΣΟΥ».

— Ὁ σοφὸς Σκαλίγερὸς ἔθεσε τὴν φράσιν ταύτην εἰς τὴν θύραν τοῦ σπουδαστηρίου του: «TEMPUS MEUM EST AGERMEUS». (Ὁ καιρὸς εἶναι κτῆμά μου).

— Ὁ μέγας τραγικὸς ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας Σακσπῆρος, ἡγάπα πολὺ τὸ γνωμικὸν τοῦτο: «ΘΕΝΡΕΙΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΩΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ, ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑΤΡΙΒΗΣ ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΦΛΑΤΑΡΙΑΣ».

— «ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΘΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ» ἔλεγεν ὁ μέγας Βάκων.

— Εἰς γέρον εἰσαγγελεύς τοῦ ἐν Παρισίοις ἐπὶ τῶν χρῶν δικαστηρίου, διὰ τὴν ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τοῦ φλυάριου πελάτας του, τοὺς οὐδὲν ὠφελοῦντας αὐτὸν, μετὰ πολὺ πνεῦμα τοῖς εἶπε «ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ, Ἡ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΟΥΤΕ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΥΤΕ ΑΓΟΡΑΖΕΤΑΙ».

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ.